

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119212416
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119212416.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: F. F., J.. XX.XX.XXXX, G. Y. XXX, XXX XX Y., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, IČO 36 863 017, v konaní o zaplatenie 152,49 EUR s prísl. a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia **z a m i e t a**,

II. v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

III. **z a m i e t a** žalobu v časti o určenie zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX L. O. X.X.XXXX, časti I., v bode II. Poplatky, v znení: „Poplatok za správu úveru 2,99 mesačne“ „Spracovateľský poplatok 119,00 jednorazovo“, sú neprijateľné,

IV. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX L. O. X.X.XXXX, v časti I., v bode II. Poplatky, v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku“, je neprijateľná.

V. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX L. O. X.X.XXXX, časti I., v bode III, 7., Záverečné ustanovenia, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, z čoho ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, je neprijateľná,

VI. v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok **p r i z n á v a** žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 33,3 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenu dňa 29.07.2019 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodného obohatenia vo výške 65,71 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, a taktiež určiť neprijateľné zmluvné podmienky v tomto znení:

- súd určuje, že zmluvné podmienky, uvedené v Zmluve o splátkovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, L. X.X.XXXX, v bode 1., časti II. Poplatky, v znení:

„Poplatok za správu úveru 2,99 mesačne

Spracovateľský poplatok 119,00 jednorazovo“, sú neprijateľné.

- súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, L. X.X.XXXX, v bode 2., časti II. Poplatky, v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku.“, je neprijateľná.

- súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, L. X.X.XXXX, v bode 7., časti III., Záverečné ustanovenia, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, z čoho ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.“, je neprijateľná.

Uznesením zo dňa 05.05.2020 súd pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v jej rozšírení v časti týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia s tým, že žalobkyňa si uplatňuje z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sumu 152,49 EUR.

V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na to, že so žalovaným uzavrela dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej mal žalovaný poskytnúť úver vo výške 5.800 EUR s mesačnou splátkou vo výške 102,99 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou 14,9 %, s RPMN 17,73 %, s priemernou RPMN 14,11 % a s končenou splatnosťou úveru k 20.06.2022. Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa doposiaľ žalovanej zaplatila na predmetný úver celkovo sumu 5.865,71 EUR, pričom podaním zo dňa 18.02.2020 žalobkyňa rozšírila žalobu na sumu 152,49 EUR, nakoľko z výpisov z účtu, ktoré predložil samotný žalovaný zistila, že z titulu predmetného úveru zaplatila celkovo sumu 6.018,20 EUR.

Žalobkyňa poukázala na to, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, ktorý musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., okrem iného aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona), a taktiež výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona). Žalobkyňa uviedla, že celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je v zmluve uvedená vo výške 11.915,16 EUR, avšak v danom prípade celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť 12.358,80 EUR (120 splátok x 102,99 EUR, ako mesačná splátka). Zmluva taktiež neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 17,73 EUR, avšak správna výška podľa internetovej kalkulačky predstavuje výšku 19,8 %, čo je v neprospech spotrebiteľa. Keďže predmetný úver neobsahuje správnu sumu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, správnu RPMN resp. neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V súvislosti s neprijateľnou zmluvou podmienkou týkajúcou sa poplatku za správu úveru vo výške 2,99 EUR mesačne a spracovateľského poplatku vo výške 119 EUR jednorazovo, žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za tieto poplatky, pričom ako súčasť formulárovej zmluvy neboli individuálne dojednané a absencia zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Cenou úveru je úrok a je potom otázne, čo predstavuje poplatok za správu úveru a aj spracovateľský poplatok, keď aj úrok je forma poplatku za poskytnutie úveru. Žalobkyňa poukázala na to, že nie je zrejmé, aký je účel delenia platby za poskytnutie úveru na úrok a poplatok a podľa jej názoru sa jedná o nekalú obchodnú prax, ktorou veriteľ opticky znižuje percentuálne ročné vyjadrenie ceny úveru. Zároveň žalobkyňa považovala spracovateľský poplatok za neurčitý a nezrozumiteľný, ktorý podlieha súdnej kontrole neprijateľnosti a je podľa jej názoru neprijateľný. Za zrozumiteľný považovala len odplatu za poskytnutie úveru vyjadrenú ročným úrokom.

Žalobkyňa taktiež žiadala určiť, že poplatok vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Túto podmienku považuje žalobkyňa za neprijateľnú z dôvodu, že spotrebiteľ znáša akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a ktorú si veriteľ určil vopred pevnou sumou, pričom výšku poplatkov za upomienky veriteľ žiadnym spôsobom neodôvodnil, a preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom.

V súvislosti s podmienkou týkajúcou sa dohody zmluvných strán o tom, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, žalobkyňa poukázala na to, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a aplikácia Obchodného zákonníka by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 04.09.2019 k žalobe uviedol, že v súvislosti s návrhom na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa netvrdí (neuvádza) žiadne konkrétne plnenia, ktoré majú údaje predstavovať bezdôvodné obohatenie. Bolo jej povinnosťou predniesť

dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. Žalobkyňa však nešpecifikovala vrátenia, ktorých plnení sa domáha, pričom nestačí tvrdiť, že zaplatila celkovú sumu 5.865,71 EUR, aj keď je z jej podania zjavné, že táto suma bola zaplatená viacerými platbami, nie naraz. Žalobkyňa je teda povinná uviesť, vrátenia ktorých plnení, prípadne ktorých častí plnení sa domáha a tvrdiť rozhodujúce skutočnosti o každom takomto plnení.

V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou žalovaný namietal procesnú neprípustnosť takejto žaloby. V tejto súvislosti citoval ustanovenie § 137 Civilného sporového poriadku, keď poukázal na to, že takáto žaloba neprichádza do úvahy v individuálnych spotrebiteľských sporoch. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je hmotnoprávnym podkladom pre určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnych spotrebiteľských sporoch, ale výlučne sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa §§ 301 a nasl. Civilného sporového poriadku. Žalovaný taktiež poukázal na to, že žalobné návrhy o určenie údajov neprijateľnosti zmluvných podmienok nie sú sprevádzané domáhaním sa ochrany žiadneho konkrétneho subjektívneho práva žalobcu a jedná sa výlučne o hypotetický, žalobcom umelo vykonštruovaný spor, ktorý neslúži žiadnej obhájiteľnej potrebe.

Žalovaný zároveň so zreteľom na právnu úpravu prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany poprel všetky tvrdenia žalobkyne. Aj keď žalobkyňa zlyhala v riadnom tvrdení rozhodujúcich skutočností, vzhľadom na čas plnenia, ktorý uplynul od plnenia, vzniesol z opatrnosti taktiež námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V časti žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, žalovaný okrem iného uviedol, že takáto žaloba prichádza do úvahy iba v prípade, ak obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky akýmkoľvek spôsobom dopadá alebo má vplyv na právo, na ochranu ktorého je daný spor vedený. Žalobkyňa v tomto konaní vo vzťahu k uvedenému, údajne neprijateľnému zmluvnému ustanoveniu, neuviedla žiadne relevantné skutočnosti týkajúce sa konkrétneho záväzkového vzťahu so žalovaným, najmä neprodukovala žiadne tvrdenia, ako sa tieto majú negatívne premietat' do jeho právneho postavenia. Prieskum spotrebiteľskej prijateľnosti, ako ho vyžaduje žalobkyňa, vykazuje všetky parametre prieskumu abstraktného. Je úplne odtrhnutý od individuálnych okolností konkrétneho prípadu (žalobkyňa netvrdí žiadnu konkrétnu ujmu z údajnej neprijateľnosti, ani sa nedomáha vrátenia žiadnych plnení, prípadne zaplatených na namietanú zmluvnú podmienku, na rozdiel od žalobného nároku z bezdôvodného obohatenia z tvrdenej bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti úveru). Žalovaný zároveň poukázal na to, že žalobkyňa musí predniesť zrozumiteľné a jednoznačné skutočnosti, ktoré v individuálnom spore prepoja ním namietanú zmluvnú podmienku s predmetom sporu, teda s jeho subjektívnym právom, o ktorého ochranu vyslovene žiada. Žiadne tvrdenia takejto kvality, ani žiadny korešpondujúci žalobný návrh však neprodukovala.

3. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

4. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydat'.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

5. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

6. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

7. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

8. V súvislosti s námietkou žalobkyne o nesprávnej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súd poukazuje na to, že sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti nastupuje v prípade, pokiaľ tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený, pričom v zmluve je tento údaj uvedený a navyše žalovaná z titulu tejto zmluvy zaplatila iba 6.018,20 EUR, pričom podľa zmluvy mala zaplatiť 11.915,16 EUR a podľa žalovaného 12.358,80 EUR. Žalovaný v rámci svojich vyjadrení ozrejmil, že do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť nebolo zarátané poistné, ktoré bolo uzavreté na báze dobrovoľnosti tak, ako to vyplýva zo samotnej zmluvy (časť II. - súhlas s poistením k úveru), ako aj s ohľadom na to, že posledná splátka nie je presne vo výške 102,99 EUR, ale v nižšej sume z dôvodu, aby boli naplnené podmienky zmluvy, za ktorých požadoval uzavrieť zmluvu spotrebiteľ. Z uvedeného teda vyplýva, že celková čiastka je v zmluve uvedená a je uvedená aj v správnej výške, preto nemôže táto skutočnosť spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

9. Pokiaľ žalovaný namietal, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola v zmluve uvedená v nesprávnej výške 17,73 % a podľa internetovej kalkulačky, ktorú predložil žalobca, má byť správna výška RPMN 19,80 %, tak súd poukazuje na to, že zo zákonného ustanovenia vyplýva sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade neuvedenia RPMN, resp. uvedenia nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalobca tvrdí, že tento údaj je nesprávny. Súd v tomto ohľade poukazuje na to, že nesprávnosť tohto údajja nemožno exaktne vyvodiť z výpočtu, ktorý predložil žalobca (jednoduchá internetová kalkulačka, ktorá nezohľadňuje všetky kritéria vzorca pre výpočet RPMN), keďže tento nie je žiadnym spôsobom verifikovaný. Súd v tejto súvislosti poukazuje taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1 Co 53/2019, ktorý konštatoval, že takýto internetový výpočet, pokiaľ nie je verifikovaný kompetentným orgánom (NBS, resp. MF SR), nie je možné akceptovať. Preto nemožno nepochybné uzavrieť, že RPMN je v neprospech spotrebiteľa, a teda, že úver sa má považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

10. Súd taktiež neakceptoval argumentáciu žalobcu, ktorá by mala spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu absencie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže tak, ako to vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EU C - 42/2015 postačuje, pokiaľ sú tieto jednotlivé platby zahrnuté v mesačnej splátke, čo v danom prípade bolo splnené. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu, ktorá je zhodná s vyššie uvedeným záverom (napr. 7Cdo/98/2018, 3Cdo/56/2018, resp. 4Cdo/187/2017).

11. V súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom procesnej neprípustnosti žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého vyplýva, že v danom prípade sa jedná o osobitný druh žaloby, ktorá patrí spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami na súde a v takomto prípade nie je potrebné tvrdiť, ani preukazovať naliehavý právny záujem. Súd zároveň poukazuje na to, že z citovaného rozhodnutia vyplýva aj to, že takýto nárok je možné uplatniť aj po zániku záväzkového právneho vzťahu. Zo žiadneho zákonného ustanovenia taktiež nevyplýva, aby spotrebiteľ nemohol žalovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, aj keď to nemá priamu vecnú súvislosť s nárokom, ktorý je žalobou uplatňovaný, t.j. v danom prípade s uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže takáto žaloba má aj preventívny charakter, teda má dodávateľa prinútiť, aby takéto podmienky neuplatňoval a ani v budúcnosti nepoužíval. Keďže predmetom žaloby sú zmluvné podmienky, ktoré sa netýkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti jeho ceny, ich prieskum súdom je možný.

12. V súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami súd poukazuje na to, že zmluvnú podmienku, ktorou bol dojednaný poplatok za správu úveru vo výške 2,99 EUR mesačne, resp. spracovateľský poplatok vo výške 119 EUR nepovažoval za neprijateľnú. Poplatok za poskytnutie úveru podľa názoru súdu jasne definuje protiplnenie banky, a to je poskytnutie úveru, pričom daný poplatok je súčasťou odplaty za úver. Poplatky nie sú vylúčené ani zákonom o spotrebiteľských úveroch, ani Občianskym zákonníkom, resp. ani Obchodným zákonníkom, práve naopak, Obchodný zákonník v § 499 uvádza, že za poskytnutie peňažných prostriedkov je možné dojednať odplatu, pričom súčasťou odplaty sú okrem úroku aj poplatky. Čo sa týka poplatku za správu účtu, súd poukazuje na to, že v čase uzavretia tejto zmluvy bolo úplne bežnou praxou v bankovom sektore inkasovať aj poplatok za správu úveru, ktorú je potrebné považovať za činnosť veriteľa, ktorá nie je krytá inými dohodnutými platbami, napr. úrokom, resp. ostatnými poplatkami za konkrétne služby a ktorú veriteľ poskytuje v súvislosti s uzavretím úverovej zmluvy, jedná sa napr. o poradenstvo, klientský servis, informáciu o úverovom vzťahu, zmeny zmluvy, vydávanie potvrdení a podobne. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že predmetné poplatky predstavujú jasné plnenie zo strany spotrebiteľa, a taktiež je jasné aj protiplnenie zo strany banky. Súd zároveň poukazuje na to, že predmetné poplatky boli v zmluve jasne dohodnuté, boli uvedené v prehľadnej tabuľke, a teda boli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, pričom boli známe žalobkyni už pri uzatváraní zmluvy a podľa názoru súdu určite predpokladala ekonomické dôsledky, ktoré pre ňu platením týchto poplatkov vyplývajú. Zároveň bol zrejmý aj účel týchto poplatkov a ich protihodnota a súd ich považoval taktiež z hľadiska ich výšky za primerané, preto nedospel k záveru, aby tieto poplatky spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto zamietol žalobu v časti o určenie neprijateľnosti poplatku za správu úveru a spracovateľského poplatku.

13. Na druhej strane ale vyhovel žalobe v časti o určenie neprijateľnosti poplatku za upomienku vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku, keďže túto, hlavne s ohľadom na výšku tohto poplatku, považoval za neprimeranú a zároveň teda spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd poukazuje na to, že výška tohto poplatku je paušalizovaná bez ohľadu na to, akej upomienky sa týka tento poplatok, pričom z praxe súdu je známe, že takéto poplatky sa účtujú prevažne pri omeškaní dlžníka s úhradou splátok úveru, pričom ale nie je zrejmé, aká dĺžka omeškania má uplynúť, aby si veriteľ mohol uplatniť tento poplatok, resp. či sa tento poplatok vzťahuje iba na omeškanie dlžníka, resp. aj na iné nesplnenie povinnosti, pričom teoreticky môže nastať situácia, že pokiaľ by dlžník meškal napr. iba jeden deň so zaplatením splátky, resp. by mal zle nastavený prevodný príkaz, za každé takéto omeškanie by mohol veriteľ uplatniť uvedený poplatok. Súd považoval tento poplatok, z hľadiska jeho výšky, zároveň za odporujúci dobrým mravom, keďže pokiaľ by mal pokrývať napr. poštové náklady, resp. náklady na vyhotovenie takejto upomienky, suma 25 EUR je jednoznačne neprimerane vysoká a zároveň tento poplatok nie je ani vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, keďže nie je zrejmé za čo konkrétne sa vystavuje a spoplatňuje upomienka a z týchto dôvodov preto súd považoval tento poplatok za neprijateľný a žalobe v tejto časti vyhovel.

14. Rovnako vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa určenia neprijateľnej podmienky týkajúcej sa dojednania, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že súčasná právna úprava exaktne upravuje v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj keď v

čase uzavretia zmluvy takáto úprava v Občianskom zákonníku ešte neexistovala, je zrejmé, že normy obchodného práva, ktoré upravujú vzťahy medzi podnikateľskými subjektami nemožno aplikovať aj na fyzickú osobu spotrebiteľa, ktorý má, vzhľadom na špecifické postavenie dodávateľa a spotrebiteľa, osobitné postavenie a aplikáciu noriem obchodného styku, teda vzťahov medzi podnikateľmi nemožno dávať na roveň so vzťahmi týkajúcimi sa spotrebiteľského práva. Preto má súd za to, že táto podmienka taktiež spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a žalobe aj v tejto časti vyhovel.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalobkyňa neúspešná, preto súd úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, keďže u žalobkyně nezistil žiadne dôvody pre prípadnú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. V časti týkajúcej sa neprijateľných zmluvných podmienok bola žalobkyňa úspešná vo vzťahu k dvom zmluvným podmienkam a neúspešná vo vzťahu k jednej zmluvnej podmienke, teda bola úspešná v rozsahu 2/3 (66,6 %) a neúspešná v rozsahu 1/3 (33,3 %), preto jej súd ako pomerne úspešnejšej priznal nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému v rozsahu 33,3 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).